

1. Útnak indulunk

Cél: Adjunk hálát a nyár minden ajándékáért, és kérjük Jézus áldását az új tanévhez.

Hangsúly: Az Úr Jézussal együtt induljunk neki az új tanévnek!

Szükséges eszközök:

2 db dobókocka, kis kártyák a nyári élmények felidézéséhez;

képek a Szemléltető csomagból: 58. Jézus mennybemenetele és 59. Pünkösöd;

Joáb és a báb család;

kép (ikon) Jézusról, Szentírás, különböző igés kártyák vagy matricák a létszámnak megfelelően, az imaasztalhoz díszek

Ének:

Szívem csendben az Úrra figyel (Isten szeret engem! munkafüzet, 52. ének),

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak (munkatankönyv, 117. oldal)

Ismerkedés, játék

Ha érkezett új gyerek a csoportba, köszöntsük őt külön is. Néhány személyes kérdéssel kifejezzük érdeklődésünket, és örömlünket, hogy már ő is a csoport tagja.

Kézfelnyújtással jelezzék a következőket: Ki az, aki...

- biciklizett a nyáron?
- volt a nagymamájánál?
- evett fagyit?
- fürdött a Balatonban/ Tiszában/Velencei-tóban/...?
- kirándult valamerre?

Bábjelenet

A régi/új báb családból az apa és Veronika figuráját használjuk, ha kell, bemutatjuk őket. Veronika osztálykiránduláson volt, nemrég értek haza.

Apa: Látom, jól kipirultál, megsütött a nap! Mesélj: milyen volt a kirándulás?

Veronika: Ó, nagyon jó volt! Rengeteget kellett mászni fel a hegyre, azt hittem nem is fogom bírni, de aztán, amikor fölértünk, –olyan messzire el lehetett látni, hogy csak na! Láttuk azt is, hogy honnan jöttünk, és azt is, hogy merre megyünk majd tovább! Nagyon szép volt a táj! Meg is álltunk ott, hogy pihenjünk, aztán játszottunk is! Később meg találtunk szederbokrokat is, jó érett szedrekkkel! Nézd, milyen szép kavicsokat gyűjtöttem!

Apa: Így már értem, miért ilyen nehéz a hátizsákod! Tényleg különlegesek a kavicsok! Biztos jól elfáradtál, annyi minden történt ezen a kiránduláson!

Gyerekek, voltatok már ti is hegytetőn? (...) Ott mindig megállunk egy pillanatra, hogy körbenézzünk, és azt is lássuk, merre megyünk majd tovább. Most mi is hasonlót fogunk tenni, mint Veronikáék: megnézzük, mi van mögöttünk, mi történt velünk a nyáron, és előre is nézünk, hogy lássuk, merre indulunk majd tovább!

Nyári élményeink felidézése

- *A gyerekek dobják a két dobókockával. A kidobott számok összegének megfelelő számú kártyát választva mesélnék a nyárról. Pl. 3 és 4 → 7-es kártya, 1+1 → 2-es kártya*

A kártyák feliratai:

A legizgalmasabb élményem... 3. A legviccesebb... 4. A legvizesebb... 5. A legmesszebbi... 6. A legemlékezetesebb... 7. A legzajosabb élményem... 8. A legszebb táj, amit láttam... 9. A legvidámabb napom... 10. Amikor a barátaimmal voltam... 11. Amikor itthon voltam... 12. A legsportosabb programom...

A játék másik változata: a kártyákat kitesszük az asztalra/feltesszük a táblára, és a gyerekek választanak belőlük aszerint, hogy melyikről szeretnének beszélni.

- *Érdeklődjünk a lelki élményeik felől is!*

Ki volt nyáron is templomban, esetleg más városban, más templomban, mint máskor? Kivel? Volt-e olyan pillanat, helyzet, amikor különösen is buzgón imádkoztál valamiért? Érezted-e valamikor, hogy a mennyei Atya vagy Jézus nagyon közel van hozzád? Volt-e, hogy észrevetted, hogy mennyire vigyázott rád?

Előretekintés

Mi jut eszedbe, ha erre a tanévre gondolsz? (...) *Meghallgatjuk egymást, kérdésekkel segítjük a beszélgetést: Kezdesz-e idén új dologba (sport, zene...)? Van-e, amit vársz, hogy megint legyen? Tudsz-e valami változásról (költözés, kistestvér születése, új bútor...)? Van-e, amitől tartasz?*

Bemutatjuk Joábot, a Jézus-korabeli kisfiút, aki az év során a szentírási történeteket elmeséli nekünk. Például így: Ok.

Szervusztok, Gyerekek! Szeretnék bemutatkozni nektek! Joáb vagyok. Kicsi gyerek voltam még, amikor a vidékünkön feltűnt egy fiatal vándortanító. Mindenki róla beszélt a falunkban. A szüleim sokat tanakodtak róla, vajon ki lehet, mert úgy beszélt Istenről, mint addig senki más. Öröm volt hallgatni. Sokszor elvittek engem is, hogy meghallgassuk. Csodálatos ember volt. Szelíd, és jóságos tekintetű. Nehezen éltünk akkor, mert sok adót kellett fizetni, és sokszor el voltak keseredve emiatt a szüleim, de amikor Őt hallgatták, olyan boldogok voltak, amilyenek sosem láttam őket. Én nemigen értettem még akkor, miről beszélt, de később sok minden világossá vált. Biztosan kitaláltátok, hogy Jézusról beszélek. Ebben az évben sok történetet fogok róla mesélni nektek.

Mindazt, amiről Joáb mesél majd nekünk, megtaláljátok a hittankönyvünkben. Nyissuk is ki! *Megnézzük a könyvet (megkeressük a címlapon Joábot).* De nem csak

itt, hanem ennél sokkal fontosabb helyen is olvashatunk Jézusról. Oldjuk meg a 3. feladatot, s megtudjuk, melyik ez a könyv!

Ahhoz, hogy ne csak úgy ismerjük meg Jézust, mint egy embert a sok közül, hanem felismerjük, hogy Ő tényleg Isten Fia, aki velünk van, és barátságban lehessünk vele, szükségünk van ám segítségre! A tanítványoknak is szükségük volt valakire Jézus mennybemenetel után. (*Képek.*) Kit küldött el Jézus a tanítványoknak, hogy bátorítsa őket? A Szentlélek Úristent, aki örömmel és bátorsággal töltötte el a tanítványok szívét. Velünk is ezt teszi, ha kérjük! Ezért fordulunk hozzá minden év elején, különösen a tanévnyitó szentmisén, hogy segítsen minket a tanév során nyitott szívvel, Isten és egymás örömeire itt lennünk. Ezt a szentmisét úgy nevezzük, hogy Veni Sancte. Mit jelent ez? *Olvassuk el a munkatankönyvben, majd ismertessük a plébániai Veni Sancte szentmise időpontját, helyszínét.*

Ő most is itt van, jobban ismer és szeret, mint mi saját magunkat! Ő, aki Urunk és Mesterünk, egyben olyan is, mint egy igazi jó barát. Forduljunk most hozzá, hálaadásunkkal és kéréseinkkel (*I. feladat*)!

Hálaadó és áldáskérő ima

Alkalmas helyen egy képet helyezünk el az Úr Jézusról. Mellette Szentírás. Díszítésként vihetünk virágot, kavicsokat, ágat termésekkel. Néhány szóval adjunk hálát a nyárért. A gyerekek kihozzák a hálaadásukat tartalmazó könyvet. A kép, ikon elé érve leteszik, meghajolhatnak, megérinthetik a képet, keresztet vethetnek, ahogy szeretnék. Éneklünk közben: Szívem csendben az Úrra figyel... A Szentírás mellől elvehetnek egy igés képet vagy matricát. Amikor mindenki kihozta, a gyerekek felolvassák a szentírási mondatokat. Mindannyian kaptatok egy mondatot, hogy kísérjen titeket ebben a tanévben. Mi áll rajta? A gyerekek felolvassák. Jó nekem az Istenhez tartozni. / Én veletek vagyok minden nap...!

Ezután néhány mondatos imádsággal kérjük Istent, hogy tegye nyitottá a szívünket az új tanévben mindarra, amiben szeretné, hogy növekedjünk. Keresztvetéssel fejezzük be.

Kapcsolat az étellel és heti gyakorlat

Az Atya, a Fiú (Jézus) és a Szentlélek sok-sok ajándékot készít neked. Figyeld meg, mi minden jóban van részed egy hét leforgása alatt! Vedd észre az apró dolgokat is! Menjetek el a plébániai Veni Sancte szentmisére! Tanuljuk meg a Szentháromságot dicsőítő éneket!

További anyagok: <http://hittan.ecclesia.hu> honlapon.